

= गाठी भैरी =
आम्ही मैत्रीणी रोज संध्याकाळी कथूवर बसतो. गप्पागोष्टी करून घरी जातानां असे म्हणतो, "आंभळे वांग हिरेने देठ उक्या पुन्हा आपलो भेटू?"

त्यावरून मला भैरीगाठीवर काहीतरी लीहावे असे वाटले.

पुर्वेच्या काळी माणसांकडे फोन नव्हते, वाहने नव्हती तरी सुस्था नातेवाईकांना मित्रमैत्रीणींवा भेटण्याची ओढ असायची आणि कोणत्याना कोणत्या कारणानी भूकमेकांकडे जात येत असत. आणि भेटण्याचा आनंद घेत असत.

आता काळ बदलला आहे. काळ प्रमाणे माणसे पण बदलली आहेत. सगळ्या सुखसौई झाल्या आहेत. पण सगळीकडे इतकी चढाओढ असते. त्यामुळे माणूस नेजार होऊन जातो. शाळा, कॉलेज, नोकरीधंदो सने ठीकाणी स्पर्धा सुरू असते. माणसाला इतर काही करण्याचे मनात उरून सुस्था जमत नाही. आता लहान मुलांपासून मोठ्या माणसांपर्यंत प्रत्येकाकडे मोबाईल असतो. त्यामुळे मोबाईल वरून कामे होतात. मित्रमैत्रीणी नातदूग यांच्याशी गप्पा करता येतात. म्हणून प्रत्यक्ष जाऊन भेटावे अशी ओढ लागत नाही. तुरी पण भैरी गाठी व नाते यांचे भूक स्वर्गीय नाते असते. मान या नात्यातील धागे भूकमेकांना घट्ट बांधलेले हुवेत तर त्यात प्रेम, गोडवारहातो. माहीतर ही नाती क्षणीक उरतात.

मात्र नात्यातील माणसांचे, मित्रमैत्रीणीचे, इतर सगे सोयरे यांचे संबंध जर भूकमेकांशी दट्ट निगडेत अशा तील तर ती नाती नुसती प्रेमाची न रहाता कडणानुबंधाची उरतात. ज्याच्याशी आपले असे नाते असते तो माणूस कोणाती व्यक्ती आपल्याला भेटली खूप आनंद होतो. प्रत्येक व्यक्ती तो आनंद हृदयामध्ये भूकाने पोसात कुठे तरी जपून ठेवते.

अशा ह्या नात्याच्या, मैत्रीच्या कडणानुबंधाच्या गाठी भैरी आपल्याला अखेरच्या क्षणापर्यंत संकटात, आनंदात जीवन जगणे सुसह्य करतात.

श्रीमती सुनिता श्रीधर पटवर्धन
फोन नं. 9404413853